

פתחון כרה

עלון מס' 299

עלון ישיבת ההסדר פתח תקווה

ושכנתי בתוכם - כיצד נשכן את השכינה בתוכנו/רון הופמן

וסוד המשכן הוא, שיהיה הכבוד אשר שכן על הר סיני שוכן עליו בנסתר. וכמו שנאמר שם (לעיל כד טז) וישכן כבוד ה' על הר סיני, וכתוב (דברים ה כא) הן הראנו ה' אלקינו את כבודו ואת גדלו, כן כתוב במשכן וכבוד ה' מלא את המשכן (להלן מ לד).¹

המשכן נועד כדי להמשיך את מעמד הר סיני. קרי, בהר סיני ראו את כבוד ה' ששכן עליו, וכך גם כבוד ה' אמור לשכון במשכן. אולם יש לשים לב לדיוק חשוב בפרשתנו - "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם"². הדיוק משמעותי: לא כתוב ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכו. מטרת המשכן היא שהשכינה תשכון בנו ולא כפי שעולה מהרמב"ן, שהשכינה תשכון במשכן עצמו. נסביר אפוא את הדברים לפי בעל "נפש החיים":

"ולכן האדם מעם הקודש... הוא גם כן דוגמת המשכן והמקדש וכל כליו... לזאת, הרי כי ודאי עיקר ענין הקודש והמקדש ושריית שכינתו יתברך, הוא האדם, שאם יתקדש עצמו כראוי, בקיום המצוות כולן... אז הוא עצמו המקדש ממש

בכל שנה כשמתחילים את רצף הפרשיות העוסקות בכלי המשכן (תרומה - פקודי) וממשיכים ברצף הפרשיות העוסקות בקורבנות (ויקרא - שמיני) אני מתחיל להרגיש אי נוחות. כל כך הרבה פירוט על דברים שאינם רלוונטיים אלינו בהווה אלא רק מסבירים כיצד יראה בית המקדש בעתיד. אנו מייגעים את עצמנו בהתעסקות בכל פרטי כלי המשכן וכיצד בדיוק צריך לבנותו. לאחר מכן, ישנו פירוט של בגדי הכהן הגדול, ולבסוף פירוט של סוגי הקורבנות ואיך בדיוק מקריבים אותם. כל אלו לכאורה לא רלוונטיים לגבינו מזה אלפיים שנה. האם זה הגיוני שחלק כל כך גדול מהתורה עוסק במה אנו נעשה בעתיד ללא כל נגיעה למצב הנתון כיום?

כדי לענות על כך, נתחיל מהשאלה הראשונית שבה התחבטו הפרשנים והיא מדוע צריך לבנות את בית המקדש. לאחר מכן נענה על השאלה השנייה - מדוע ישנו פירוט כל כך ארוך של כלי המשכן ובגדי הכהונה. מדוע מתוארות המידות של כלי המשכן בפירוט כה רב. על השאלה הראשונה - מדוע נבנה המשכן עונה הרמב"ן:

תצווה
ז' אדר א' התשע"א

עורך: הראל אגמון
עורך משני: איתן קרויזר

המראה של בהמה נשחטת ודם נשפך הוא מראה מצמרר שגורם לאדם להתפעל ולחשוב על כך שהוא אמור להיות במקום הקורבן. באופן טבעי, תחושה עמוקה זו גורמת לו לחזור בתשובה. כך גם בקשר למקדש: האדם צריך להתפעל מהמקדש ולהשליך ממנו על עצמו. עליו להבין כי הוא צריך להיות קדוש. כלומר, המקדש לא נועד בשביל ה' אלא בכדי שהאדם יוכל לתקן את עצמו לאורו.

עד היום הבנתי שהמקדש בכלליות גורם לאדם לרצות להיות קדוש. כל קורבן גורם לאדם לרצות לחזור בתשובה. אך הרש"ר הירש פתח בפניי עולם חדש, בו הוא משתדל להעניק לכל חלק מכלי המקדש משמעות רעיונית. לדוגמא, המנורה מסמלת איך צריכים להיראות חיי הרוח שלנו, השולחן מראה כיצד צריכה להיראות הרווחה החומרית והקטורת מדגימה את ההתמזגות הגמורה עם רצון ה'. כמו כן, מסביר הרש"ר הירש מהי המשמעות לכך שיש במנורה כפתורים ופרחים, מדוע יש במנורה שישה קנים, מדוע יש זר לארון, מדוע הוא עשוי מזהב וכן הלאה.

הרש"ר הירש מבצע כאן מהפכה. כפי שהרב שרלו נוהג לומר, שהפרשנים הקלאסיים של התורה שבכתב פירשו פסוקים באופן מקומי ולא את המבנה של כל פרשיה מכיוון שקודם כל צריך להבין את המילים ורק אחר כך ניתן לראות את הסדר של כל הפרשה. נראה שהפרשנים הקלאסיים עמלו כדי לפרש כיצד בדיוק נראית המנורה וכיצד נראה השולחן, אך הם לא עסקו כמעט במשמעות הרעיונית. הם לא דנו במשמעות הרוחנית של העובדה שלמנורה יש שישה קנים או

ובתוכו ה' יתברך שמו... וכמאמרם ז"ל "ושכנתי בתוכם", בתוכו לא נאמר אלא בתוכם... ויש לומר על דרך זה הכתוב "ועשו לי מקדש ככל אשר אני מראה אותך... וכן תעשו" ורז"ל דרשו (סנהדרין טז, ב) וכן תעשו לדורות.

ולדרכנו יש לומר גם כן שרוצה לומר אל תחשבו שתכלית כונתי הוא עשית המקדש החיצוני, אלא תדעו שכל תכלית רצוני בתבנית המשכן וכל כליו, רק לרמז לכם שממנו תראו וכן תעשו אתם עצמכם, שתהיו במעשיכם הרצויים כתבנית המשכן וכליו... תכלית כונתי שכן תעשו את עצמכם".³

מדברי ר' חיים מוולאז'ין נראה שהמטרה של בנית בית המקדש היא שנסתכל בבית המקדש ובכליו ונראה מהם איך האדם צריך להתקדש. האדם הוא מקדש קטן, וכאשר הוא מרגיש את הקדושה שישנה בבית המקדש עליו להשליך את זה על עצמו ולהבין שהוא צריך להיות קדוש כמו המקדש, דהיינו לא לחשוב מחשבות אסורות וכדומה.

הנביאים צועקים על כך שהעם חושב שהוא יכול להקריב קורבנות ולהישאר רשע. התפיסה של העם היא שהקב"ה הוא א-ל שלא יעניש אותך אם תתן לו קורבן (מתנה). היהדות, בניגוד גמור לכך, סוברת שהקורבנות נועדו בשבילנו. לאמור, במקום שהאדם ימות, הוא מביא קורבן על חטאו ומרגיש כאילו דמו נשפך, כשלמעשה חלב הבהמה נשפך.

והדרכה זאת צריכה פרסום מרובה, באשר רוב עמלי התורה נוטים להתעסק בעומק פרטי דקדוקי דינים ותולדות רחוקים טרם שהגיעו להישיר שכלם אל עוצם ההוד והקדושה התכליתית הנעוצה בהם. ומתוך שאינם מכירים את עומק ערכם הנשגב והקדוש, יבואו הדברים להיות בעיניהם ירודים ממעלתם העליונה, ולא יפעלו בנפשם אותה הפעולה שתלמוד תורה צריך לפעול על לב הוגיה.

הרב קוק לא מזלזל חלילה בחשיבות של לימוד פרטי הדינים, אלא מדגיש שיחד עם לימוד זה, צריך להבין את הרעיון שעומד מאחוריהם. באופן זה ניתן יהיה להתחבר לפרטים הנובעים מאותו רעיון. אותו הדבר נאמר לנו לגבי הפירוט המרובה של מבנה המשכן וכלי המשכן. לא מדובר באוסף שרירותי של פרטים איך המקדש צריך להיראות בלבד. עלינו להפנים את הרעיונות הכלליים העמוקים שעומדים מאחורי כל פרט. אם לא ננסה להבין את הרעיונות ונישאר רק עם הפרטים, אזי אלו האחרונים ייחשבו עלינו למשא כבד ולטורח. אשר על כן מוטלת עלינו משימה חשובה של הבנת משמעות הפרטים.

אם היינו נעצרים כאן, רובנו, מן הסתם, היו מתייאשים. כיצד אנו נוכל להבין לבדנו את המשמעות הרעיונית של פרטי מבנה המקדש וכליו, ואת משמעותם של הקורבנות? אולם אנו רואים כי הרש"ר הירש עשה לנו את רוב העבודה. הוא מסביר את המשמעות הרעיונית של הדברים תוך כדי עיון בפסוקים ובגמרות השונות שמדברות

שכולם יוצאים מתוך הקנה האמצעי וכד'. "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם": כוונת הכתוב היא שאנו צריכים להתבונן בכל פרטי המבנה של המשכן וכלי המשכן, ולהבין את המשמעות של העובדה שדווקא כך הם נבנו ולא אחרת.

לדעתי, זה ההסבר לפירוט המבנה של המשכן וכליו ושל בגדי הכהונה. בדומה ניתן להסביר כי גם פירוט הקורבנות בא להסביר שהאדם צריך לחשוב כאילו חלבו או דמו מוקרב וכו'. מכיוון שהאדם צריך להרגיש כאילו הוא מוקרב. הוא צריך להבין מהי המשמעות הרעיונית של כל קורבן ומדוע פעם הכהן מקריב את החלב עם הקרב על הכליות, ופעם הוא אוכל את השוק של הקורבן וכו'. ייתכן ובפרטים אלו טמונים רעיונות עמוקים של תהליכים עצומים עליהם אנו צריכים לעמוד.

הסבר זה יכול גם לפתור את המצוקה של הקורא את פרשיות המשכן והקורבנות. אמנם מדובר גם על איך יראה המקדש בעתיד⁴ אך בעיקר מדובר על המשמעות הרעיונית שלהם לחיינו. גם כאשר המקדש יהיה בנוי אנו נצטרך ללמוד ממבנה המשכן וכליו, על המשמעות שלהם אלינו.

לנגד עיני עומדת קריאתו של הרב קוק בעין איה (עין איה, שבת א' פיסקה קע). הרב קוק מסביר שתלמידי חכמים שנכנסים לפרטי דקדוקי התורה חייבים להכיר את גודל עומק הצדק הכללי שבתורה ואז הם יתייחסו לעיסוק בפרטים כאל הכנה לדבר גדול הערך שהפרטים נובעים ממנו. אם הם לא יעשו כך התורה תחשב בעיניהם כמשא כבד וכעסק של טורח. הרב קוק מוסיף:

על כך. גם אם לא נקבל כל הסבר שיציע הרש"ר הירש, מדובר כאן בקריאה לחיבור עמוק עם חלק גדול מהתורה שאנו נוטים להזניח – משום שנדמה לנו שהוא לא רלוונטי אלינו. אולם ההיפך הוא הנכון. בפרטים אלו טמונים רעיונות משמעותיים מאוד שנוגעים אלינו. כל שנותר לנו הוא להתחיל ללמוד את פירוש הרש"ר הירש ולהיכנס פנימה אל הקודש.

¹ פירוש הרמב"ן על התורה, שמות כ"ה, ב'
² שמות כ"ה, ה'
³ נפש החיים, שער א' פרק ד'
⁴ החתם סופר (שו"ת חתם סופר חלק א (או"ח) סימן רח) שואל- לכאורה המידות של המשכן שכתובות בספר שמות לא רלוונטיות לבית המקדש שהיה בימי שלמה. היו מידות אחרות לבית המקדש, וא"כ מדוע אומרים חז"ל "וכן תעשו" לדורות? "הכל בכתב עלי השכיל" (דברי הימים א, כח, יט) – כל דור בונה את בית המקדש ע"פ מידותיו ותכונותיו. כל דור צריך להתאים לו את מידות בית המקדש. צריך כלי הכלה מתאים כדי לקבל את האור של בית המקדש (ע"פ הסבר של הרב סתיו בשיעור מלפני שנה וחצי). אנו צריכים להבין מהמנורה איך לנהל את חיי הרוח, מהשולחן איך לנהל את הרוחה החברתית וכד' ולהתאים את רוח הדברים לדור שלנו. כדי להתאים את מידות בית המקדש אלינו, צריך להבין את המשמעות הרעיונית שעומדת מאחוריהם.

לצפות במשחק כדורגל שצולם בשבת/יצחק שיזגל

המלאכה האסורה. למשל, אם לוקח לגוי שעה לעשות את המלאכה, יש לחכות שעה לאחר צאת השבת ורק לאחר מכן מותר יהיה ליהנות מהמלאכה.

בקרב רבני דורנו ישנן כמה גישות בנוגע לשאלת ההתייחסות ליהודים חילוניים לעניין ההלכה הנ"ל. בין הדברים התלויים 'הלכה למעשה' בהכרעת השאלה הזו, ניתן למנות את ההאזנה לרדיו לאחר השבת, צפייה במשחקי כדורגל שצולמו בשבת, הסתכלות בתמונות שצולמו בשבת ועוד.

גישה אחת הקיימת אצל הפוסקים, היא השארת הדין על מקורו. כלומר ההתייחסות ליהודים החילוניים היא כיהודים לכל דבר, וממילא מותר ליהנות ממלאכת שבת של יהודי מייד לאחר השבת: מותר לצפות במשחק כדורגל שצולם בשבת וכו'. מעבר לכך, קיימת השאלה האם דבר זה ראוי. את שני העניינים הללו נראה בתשובתו

בזמן האחרון עסקנו בלימוד הגמרא בסוגיות הקשורות לאיסורי הנאה. סוגיות אלו מזכירות את הנושא של הנאה במוצאי שבת מחילול שבת של יהודי. ברצוני לעסוק בנושא זה, בו קיימות דעות שונות, וביניהן נפקא מינות לא מעטות.

ישנו דין כללי האוסר את ההנאה ממעשה שבת אסור. קיימים כמה וכמה חילוקים, וביניהם מתי נהנים, מי ביצע את המלאכה, והאם נעשה הדבר בשוגג או במזיד. אחד הדיונים הוא במקרה של הנאה במוצאי שבת מחילול שבת של יהודי במזיד. הדין הבסיסי בשו"ע (או"ח שי"ח א') הוא שחוקן מאשר האדם בשבילו נעשתה המלאכה, מותר ליהנות ממעשה שכזה מייד לאחר השבת. בנוסף יש לציין, כי באופן עקרוני כדי ליהנות ממלאכה דאורייתא שעשה גוי עבור יהודי יש להמתין "בכדי שיעשו" (שם שכ"ה ו'), כלומר יש לחכות עד שתעבור כמות הזמן שלקח לגוי לעשות את

כאן אנו רואים פסיקה המחמירה, ואוסרת לחלוטין הנאה מחילול שבת של יהודי הנעשה באופן קבוע. אולם ישנה דרך נוספת, שנראה שהיא מצויה בין שתי הגישות שהוצגו עד כה. לפי דעה זו, לגבי מחללי השבת היהודיים של דורנו יש לנהוג לפי שיטת רש"י, על פיה יש להמתין "בכדי שיעשו" כדי ליהנות במוצ"ש ממלאכת שבת של יהודי, מה שבשו"ע נפסק רק לעניין גויים. את ההסבר להוראה זו נביא דרך שאלה שנשאל הרב דב ליאור והתשובה שענה:

"...הרי נפסק בשו"ע...שאפילו אם אדם חילל שבת במזיד מותר לאחרים להנות מיד במוצ"ש. וזכור לי שנאמר שכל הקנס של "בכדי שיעשו" נאמר לגבי הנאה מחילול שבת של נכרי, שגזרו חכמים על כך על מנת שלא יקלו באמירה לנכרי..."

על שאלה זו ענה הרב כך:

"...לצערנו, כיום יש הרבה יהודים שמחללים שבת, וטעם זה נכון גם לגביהם, שיחשבו שאם הוא כבר מחלל שבת תמיד, יהיה מותר לעשות בשבילי מלאכה בשבת..."²

בתשובה זו הרב ליאור מביא בשם פוסקים נוספים שיש להשוות את מעמדו של היהודי המחלל שבת למעמדו של הנכרי לפי פסיקת השו"ע, ובעצם לפסוק כשיטת רש"י שלגבי יהודים יש להמתין "בכדי שיעשו". זאת מכיוון שהטעם שהיה שייך פעם לגבי הנכרי בלבד, שייך כיום גם לגבי יהודים חילוניים רבים המחללים שבת בקביעות.

של רה"י הרב שרלו. הרב נשאל שאלה בלשון הבאה:

"...בכל מוצאי שבת, יש בטלויזיה תקציר של משחקי כדורגל ששחקו וצולמו בשבת. רציתי לדעת האם מותר לצפות בתקצירים?..."

הרב עונה על שאלה זו תשובה המביאה את הדין עצמו, ואת הדרך בה ראוי לנהוג:

"מבחינה הלכתית טהורה - נראה שמותר. ברם, העובדה שהתוכנית הזו מבוססת על חילול שבת, ולא זו בלבד אלא שהיא צולמה כדי שאנשים יצפו בה במוצאי שבת - מוליכה את האדם לנסות ולוותר על צפייה בה אם ברצונו לקדש עצמו במותר לו."¹

כלומר, על פי דין, הדבר ככל הנראה מותר, אלא שהאדם צריך להרגיש שאין לו לצפות במשחקים. עוד דעה שקיימת בעניין, היא האמירה שבמידה ומדובר בחילול שבת קבוע של יהודי, אזי אסור ליהנות ממעשים אלו הנעשים בקביעות לעולם. נראה את מה שכותב הילקוט יוסף (שי"ח, ו):

"חילוני מומר לחלל שבת בפרהסיא, שעבר ועשה מלאכה לצורך אחרים, במזיד, אם עשה כן באופן ארעי [ולא בקביעות בכל שבת], מותר לאחרים ליהנות ממלאכתו במוצאי-שבת מיד... אבל אם עושה כן באופן קבוע, כגון בעל מסעדה או בית מלון המבשל בקביעות לצורך אחרים בשבת במזיד, אסור גם לאחרים ליהנות מאותו תבשיל לעולם."

בשגגה, כי אנשים אינם רואים איסור בצילום שלהם.

לסיכום, ראינו שיש כמה גישות בקרב פוסקי דורנו באשר למעמד של יהודים המחללים שבת בקביעות. יש שהשאירו את הדין במצבו הראשוני, היו שאסרו הנאה מחילול שבת זה לחלוטין, ואילו היו שהעמידו את הדין כדעת רש"י, בניגוד לדעת השו"ע, והשוו את מעמד של יהודים אלו למעמד של גויים המחללים שבת. מדובר בהתפתחות מעניינת של ההלכה, בה חלק מן הפוסקים דורשים את טעם ההלכה, ובעקבות כך פוסקים למעשה כדעת רש"י אשר לא נפסק כמותה בשו"ע. בכך הם משווים את מעמד היהודי המחלל שבת למעמדו של נכרי המחלל שבת. סוגיא זו גורמת לדיונים רבים בתחומים שונים, ובהחלט יש מקום להעלות את חלקם אל פני השטח.

יש לציין כי ישנו דיון מעניין נוסף. במקרים מסויימים יש מי שמורה כי חילול שבת מסוים נעשה בשוגג, וזאת משום שרוב האנשים אינם רואים איסור במעשה הנידון. לא ברור מה פשר הגדרת האיסור כאיסור דרבנן: האם הכוונה היא כדי להתיר את ההנאה מייד במוצ"ש, או שמא מטרתה להכניס את המעשה למסגרת הכללית של היתר ההנאה במוצ"ש לפי פוסקים רבים יותר. בעניין זה יש לראות את מה שמופיע בשו"ת של הרב ליאור, שם נשאל: "האם יש היתר לראות תמונות וסרטים מתוך אירוע טראגי שאירע בשבת וצולם בשבת, היות שבאופן כזה ניתן 'להתחבר' לאבל הלאומי באופן ממשי יותר?", וכתשובתו כתב כי "יש להתייחס לאירועים שצילמו כמעשה בשוגג, היות שלרוב האנשים לא רואים בכך איסור"³. בדברים אלו של הרב ליאור ניתן לראות שמתייחסים לחילול השבת כמעשה שנעשה

¹ <http://www.moreshet.co.il/web/shut/shut2.asp?id=76743>

² שו"ת דבר חברון סימן שמ"ו

³ שו"ת דבר חברון סימן של"ו

דבר הטפל לפ"ת אליעד?

שבת שלום לחדשים, ישנים ורכני הגנים באשר הם אָלֶה ישיבת פתח תקווה המשיכה השבוע את ההשקעה בממד האוניברסאלי שלה כשמראיינים מיוחדים מחו"ל הגיעו לראיין את הרב שרלו אָלֶה המראיינים הזרים לא הסתפקו בראיון מיוחד של ראש ישיבתנו, ותיעדו בווידיאו גם את בית המדרש ולומדיו אָלֶה מה חבל שהם החליטו לבוא דווקא ביום חמישי בבוקר, וכך לתעד את אחד הבקרים היותר חלשים בשבוע אָלֶה עדי ראייה שנמצאו במקום מסרו שהצלם היה כה

מאוכזב מכמות האנשים בבית המדרש, עד שהוא הלך לחפש תלמידים שאולי התחבאו בא; רון קודש אָלֶה כשהרב אריה ראה את המראיינים נכנסים לבית המדרש, הוא קיבל פרץ של תחושת גדלות, ומייד פלט 'אין תגובה!' ודאג שלא יקלטו אותו בצילום אָלֶה ברור שכולנו יודעים את החשיבות של פרסום הישיבה ברבים, ושל הפצת דרכו של הרב שרלו, אבל רק דבר אחד נשאר לא ברור אָלֶה מה הקשר פינלנד? אָלֶה כולנו תקווה שהסיבה היא לא יאוש כה גדול מהמחסור בשבו"שים, עד שנוצר צורך לגייס כבשים זרות לישיבה אָלֶה לאחר מעשה, הסתבר שהשמו"סון שהועבר בדף האחורי לפני שבועיים על העובדה שאנשים לא קוראים את המאמרים בפתחון היה מיותר אָלֶה או בעצם, יכול להיות שזה מה שגרם לרב שרלו לשאול בעונג שבת כמה אנשים קראו את הפתחון אָלֶה בואו רק נאמר שכמות הידיים המורמת הייתה בערך אותה כמות ידיים מביכה שהייתה מורמת אם השאלה הייתה "כמה אנשים אמרו דבר תורה בשבת אי פעם?" אָלֶה בשבוע שעבר, זכתה הישיבה לשיעור מפי הרב יואל בן-נון על תורת ארץ ישראל אָלֶה או לפחות, זה מה שפורסם בשלט שהודיע על השיעור אָלֶה מה שבאמת קרה, זה שהרב יואל נעמד מאחורי הבימה, ופרס לפני בחורינו את משנתו הציונית-דמוקרטית ע"פ ספר שמואל אָלֶה אך פה לא נפסקת רשימת התקריות המשעשעות מהשיעור אָלֶה כשהרב ביקש חומש "תורת חיים", רץ חברינו בעל התושייה, איל קליין, והגיש לו את פרוייקט השו"ת על המחשב שלו אָלֶה חמש דקות הדממה שהגיעו לאחר מכן, יוחסו בהתחלה לכך שהרב יואל הסתבך עם הטכנולוגיה החדשה, אך לאחר מעשה נודע לכש"א שהרב פשוט היה צריך לסגור את כל משחקי הסולטייר שהיו פתוחים על המחשב לפני שיכל להתחיל אָלֶה וכמובן, איך אפשר להעלות קובץ וידיאו של שיעור מבית המדרש בלי שחלק מהשיעור מוסתר על ידי ידיים שמתמתחות מול המצלמה בפוזות מגוונות אָלֶה תודה צמח אָלֶה שיטת חינוך חדשה התגלתה בקרב רבני הגנים השבוע, כשאחד מהרבנים היה, כנראה, קצר בזמן, והחליט לשאול את ילדי הגן שאלות על הפרשה ולענות עליהן בו זמנית אָלֶה אולי השלב הבא יהיה לתת להם את התשובות במבחנים, וללמד אותם להכין 'שליפים' לבגרויות אָלֶה טוב לדעת שכך מעצבת הישיבה את המבוגרים של מחו אָלֶה השבוע השתתפו נציגים מהישיבה ביום הזהות היהודית שהתקיים בכנסת אָלֶה תלמידי הישיבה זכו, בין השאר לשבת, לצפות ואף להשתתף בוועדות חשובות יחד עם חברי הכנסת אָלֶה במיוחד בלטה הישיבה בהשפעתה על הדיון על הקשר האמיתי והעמוק בין סבתא לנכדיה אָלֶה מי אמר ישיבת פתח תקווה לא משפיעה על מהלכים חשובים במדינה? אָלֶה אחד מבחורי הישיבה אף נצפה מסתודד עם חבר הכנסת אמסלם במזנון הכנסת, ומתעדכן ברכילות העכשווית של מסדרונות הכנסת אָלֶה בסופו של דבר התברר שכל מה שהוא גילה היה מי מקרובי הרב מזוו עבר מתי ואיפה בדוכן של מפעל הפיס אָלֶה בכך הרס יצחק שיזגל את המוניטין שנבנה לו כששמו התנוסס בטור ה'מעלעל' באתר כיפה אָלֶה חבל, היה פוטנציאל אָלֶה השבוע הפריעה את מנוחת שוכני בית המדרש מה שנשמעה בהתחלה כמו אזעקת חירום, והתגלתה לבסוף כתיכונסט מיילל במערכת הכריזה של הישיבה התיכונית אָלֶה מסתבר שהיה השבוע תרגיל ירידה למקלטים בישיבה התיכונית, אבל אף אחד לא טרח להודיע להסדרניקים אָלֶה אז או שפיקוד העורף לא באמת מפחד שיפלו טילים על פתח תקווה, או שמקוויים שם שלא נשים לב אם יקרה דבר כזה, ויוכלו להיפטר ממנו אחת ולתמיד אָלֶה לא נורא, הבחורים המסכנים שהיו בטעות מחוץ לבית המדרש בהישמע האזעקה ונקלעו לזרם התיכונסטים המבוהלים יוכלו

ללמד אותנו מה לעשות אָלֶה חרוץ מזה, אם לישיבה אין תקציב לפעמוץ אזעקה אמיתי, אפשר להניח משהו על יעילות המקלטים שלהם, ככה שאין מה לעשות בכל מקרה אָלֶה שיעור א' הופתע השבוע כשהרב גיל, כחלק ממימוש שיטת 'עוז החיים הטבעיים' בישיבה, החליט להקדיש את אחד השיעורים שלו ללימוד עיקרי הנהיגה לתלמידים הצעירים אָלֶה הרב יונגסטר לא נשאר מאחור, והתחיל את אחד משיעורי הבוקר שלו בלימוד עיקרי הפיסיקה, מתמטיקה ולוגיקה לשיעור ה' אָלֶה בקרוב: קורס הכנה לפסיכומטרי בהנחיית הרב יובל שרלו, לימוד ביולוגיה עם הרב מומי וקאמבק מיוחד של הרב דייוויד סילברשטיין להנחיית קורס באנגלית אָלֶה השבוע הגיעה להקת הנשמה

רפ"ב" להופיע בישיבה בפני קומץ נבחרים וטובי, כדי לסכם איתם על הופעה בפורים אָלֶה מחברי הוועדה נמסר שאחד מסעיפי החוזה עם הלהקה כלל גם הגברה באולם ובעזרת הנשים אָלֶה מישוהו רוצה להסביר לנו מה הולך לקרות במסיבה הזאת? אָלֶה ולסיום – הודעה משמחת-מעציבה אָלֶה יונתן ברנר האגדי הגיע ביום חמישי שעבר לביקור מיוחד בכור מחצבתו אָלֶה לא בתזמון הכי טוב יש לציין, מאחר שביום חמישי שעבר חוותה הישיבה את אחד מימי היובש הקשים שלה אי פעם אָלֶה כה קשה היה, עד שכמעט ובוטל המניין של תפילת ראש חודש ביום שישי בבוקר אָלֶה אז בסוף יצא טוב שהוא הגיע – לפחות הייתה תפילה בבוקר אָלֶה וכך אנחנו מתגלגלים לנו לפינת מה הקשר של אָלֶה נו, אז מה הקשר של אָלֶה לאירועי השבוע? אָלֶה ובכן, אם ישיבה יכולה לארגן מניין ראש חודש עם שמונה אנשים בפנימייה, כל נס יכול לקרות אָלֶה אפילו הקמת הסנהדרין שכולם פה מדברים עליה כל הזמן אָלֶה שבת שלום לכל חובשי הכיפות הגדולות אָלֶה וגם לאלה שלא אָלֶה

úáùì ÷áî öó

"צריך לנצל ערבים"

(הרב גיל נותן טיפ מיוחד לשיעור א', ושוכח מה

הולך במטבח של ישיבת פתח תקווה)